

Da Line Marie var 14 år gammel, begyndte hendes tandbørste pludselig at tale til hende. Det startede som en slags spøjs dialog, men med tiden blev beskederne fra tandbørsten mere og mere mørke og negative. Den talte om straf og selvskade. Til sidst lykkedes det Line Marie at få fortalt sin mor, hvad der foregik. Teenageren fik diagnosen paranoid skizofren, blev indlagt – og så begyndte rutsjeturen

”JEG GJORDE DET”

:: Af Christina Qvistgaard ::

I dag er Line Marie 19 år. Hun har kæmpet sig igennem sin studentereksamen med en kæmpe portion selvdisciplin og gåpåmod, og så er hun i gang med en af sine mange indlæggelser på psykiatrisk afdeling på Slagelse Sygehus, da Uddannelsesmagasinet møder hende.

Det er som ambassadør og talsmand for En af Os-kampagnen, at Line Marie beundringsværdigt og beredvilligt stiller op til interview.

Faktisk har hun næsten insisteret på at gennemføre, situationen til trods. Og den vilje og det mod er meget kendetegnende for den 19-årige studine. En af Os har til formål at afstigmatisere psykisk sygdom og nedbryde fordomme. Det er Line Marie i den grad den rigtige person til. For nok har hun været igennem meget, men et offer er hun ikke. Hun har hevet sig selv og blevet hevet igennem uddannelsessystemet – og har mod på mere.

”Da jeg blev indlagt gik jeg i 9. klasse og måtte droppe ud. Da jeg blev udskrevet, var det lige omkring den tid, hvor alle de andre blev færdige, og jeg stod der og tænkte, at det da ikke kunne passe. Så efter sommerferien startede jeg igen på en anden skole og gennemførte,” fortæller Line Marie og får det nærmest til at lyde som noget selvfølgeligt.

”Jeg tænkte, at det var gået meget godt. Jeg var indlagt et par gange, men jeg havde en rigtig dygtig klasselærer. Uden hende havde jeg ikke klaret det. Jeg var tæt på at droppe ud, men jeg blev ved med at tænke, at jeg godt kunne klare det, for jeg VILLE være som alle de andre,” fortsætter Line Marie.

Fantastisk at få huen på

Selvom det var en hård kamp at gennemføre 9. klasse var teenageren ikke færdig med at lægge pres på sig selv. Det kostede hårdt at holde dampen oppe gennem et helt skoleår. Alligevel valgte Line Marie at fortsætte direkte på Midsjællands Gymnasium. Gode venner og fantastisk støtte fra gymnasiet side var en kæmpe faktor i, at det lykkedes at fuldføre. Men størst tak skal hun nok give sig selv.

”I 3.g. var jeg så udkørt, at de nærmest hev mig igennem. Jeg havde virkelig brug for, at folk bakkede op om mig. Jeg var indlagt nærmest hele tiden i den sidste tid – både da jeg havde læseferie, og da jeg blev student,” husker Line Marie tilbage. ”Jeg boede nærmest her på sygehuset, da jeg gik til eksamen. Men det var helt fantastisk at få huen på – jeg var så lettet og stolt af mig selv. Jeg gjorde det fan’me – f... alle der sagde, at jeg ikke kunne klare det.”

Men det koster at holde sammen på sig selv med så meget jernvilje – og den efterfølgende tid, har da heller ikke været nem. ’Gassen gik virkelig ud af ballonen’, konstaterer Line

Marie, som har været inde og ude af hospitalet de sidste måneder. Alligel fortsætter hun sit arbejde med En af Os-kampagnen – og ambitioner er der stadig masser af.

Troen på sig selv

En af Os er blevet til et familieprojekt, som Line Marie deler med sin mor. De vil begge to gerne være en del af at nedbryde de mange fordomme, der eksisterer. For Line Marie har det været en gevinst at både gode og dårlige oplevelser og erfaringer kan være med til at hjælpe andre, og hun stiller gerne op på både messer, til foredrag og til interviews. For hun har masser af input at bidrage med.

”Jeg vil kæmpe for min uddannelse nu, for hvad hvis jeg bliver rask om 10 år, og ikke har nogen uddannelse, hvad så? Selvom man er begrænset ødelægger det ikke ens liv, der er stadig muligheder, men det kræver nogle ressourcer, og det kræver nogle gode mennesker omkring en. Det er umuligt at klare det alene.”

Når Line Marie bliver udskrevet, vender hun tilbage til det bosted, hun er flyttet til. Bl.a. sammen med andre unge fra En af Os. Fremtiden bringer, hvis det står til hende, mere uddannelse og en tilbagevendende til psykiatrien – men fra den anden side.

”Min plan er at søge ind på sygeplejestudiet. På sigt vil jeg gerne arbejde i psykiatrien og være med til at give tilbage. Hvis jeg kan klare at blive symptomfri og kan holde det i en længere periode, skulle der ikke være noget i vejen for det,” afslutter Line Marie.